

XIII nodaļa
1930. gada ziema.
Grāmatas “Ārstējies pats”
publicēšana. Daži ārstēšanas sasniegumi
ar jaunajiem ārstniecības līdzekļiem

1930. gada ziemā Edvards Bahs ārstēja pacientus un iepazīstināja sabiedrību ar saviem atklājumiem, publicējot vairākus rakstus žurnālā *The Homœopathic World*. Viņam par lielu gandarījumu 1931. gada februārī klajā nāca grāmatas “Ārstējies pats” pirmais izdevums.

Rakstā *Some Fundamental Considerations of Disease and Cure* (“Dažas būtiskas pārdomas par slimībām un ārstēšanu”), kas tika publicēts žurnālā *The Homœopathic World*, viņš sniedza visu līdz šim sev zināmo informāciju par augu ārstniecības līdzekļiem, jauno diagnozes noteikšanu un jauno ārstēšanas sistēmu. E. Bahs sekoja savam paradumam tūlīt iepazīstināt plašāku publiku ar ikvienu savu atklājumu, lai citi no tā varētu gūt labumu.

Vēlāk viņš uzskatīja, ka nepieciešams mainīt pirmajās publikācijās iekļauto emocionālo un prāta stāvokļu aprakstus. Tas, protams, bija nenovēršami, jo līdz ar pētījumu attīstību E. Bahs guva pilnīgāku un skaidrāku priekšstatu par dažādajiem cilvēku tipiem.

Šajā ziemā viņam bija daudz pacientu ne tikai no Kromeras, bet arī no attālākām vietām. E. Bahs viņus ārstēja ar augu ārstniecības līdzekļiem, un rezultāti iedrošināja viņu ticēt, ka, atrodot pēdējos līdzekļus no Divpadsmit Dziednieku grupas, viņš būs ievērojami pietuvojies mērķim atklāt jaunu un labāku ārstēšanas metodi.

Cilvēkiem, kas meklēja E. Baha palīdzību, bija daudz un dažādas sūdzības, daži no viņiem Bahs iepriekš nebija spējis palīdzēt, ārstējot ar tradicionālās medicīnas

metodēm. Tagad šie cilvēki viņam par bezgalīgu prieku vai nu pilnībā izveseļojās, vai arī viņiem kļuva vismaz tik labi, ka dzīve atkal šķita dzīvošanas vērtā.

Pirmā paciente, kuru E. Bahs ārstēja ar ancīša ziedu līdzekli, bija aktīva, rosīga, nemierīga 45 gadus veca sieviete, kas nemitīgi meklēja kaut ko aizraujošu un savas nopietnās raizes un bažas slēpa aiz uzspēlēta prieka maskas.

Viņa daudzus gadus bija atkarīga no alkohola. Pēdējo divu mēnešu laikā viņa alkoholu bija lietojusi pārmērīgi, pēdējā nedēļā gandrīz nebija neko ēdusi un diennaktī bija gulējusi vien divas stundas. Nopietnā dzeršana vienmēr bija saistīta ar sievietes raizēm un nemieru. Edvards Bahs pacienti pirmo reizi redzēja kādā no žūpošanas reizēm, viņa tikai daļēji bija pie apziņas, acu zīlītes bija nevienādas, pulss 120.

Tas, ka sieviete personiskās grūtības un raizes slēpa aiz ārēja prieka maskas, liecināja, ka viņai nepieciešams ancīša ziedu līdzeklis, ko viņai deva bieži. 30 minūtes pēc pirmās ārstniecības līdzekļa devas viņa iekrita dabiskā miegā, kas ilga trīs stundas. Pēc tam tika iedota atkārtota ancīša ziedu līdzekļa deva, un viņa nogulēja vēl septiņas stundas.

Nākamajā dienā sievietes stāvoklis bija jau ievērojami uzlabojies, trešajā dienā viņa jau darbojās pa māju, savukārt ceturtajā dienā viņas vispārējais veselības stāvoklis un pašsajūta bija labāka nekā visu pēdējo mēnešu laikā. Sieviete turpināja lietot ancīša ziedu līdzekli, un pēc piecām nedēļām alkohola lietošana bija mērena, pārmērības vairs netika novērotas.

Sieviete turpināja lietot ancīša ziedu līdzekli, lai atbrīvotos no nopietnajām raizēm, kā arī to postošās iedarbības, un būtiski uzlaboja dzīves kvalitāti. Viņa kļuva daudz mierīgāka nekā daudzus iepriekšējos gadus. Kad

E. Bahs sievieti satika pēc trim gadiem, viņas pašsajūta vēl joprojām bija apmierinoša.

Aptuveni šajā pašā laikā Edvards Bahs ārstēja arī mazu astoņus gadus vecu zēnu, kuram jau kopš dzimšanas bija astma. Viņa vecākiem tika teikts, ka visticamāk zēnam ar šo kaiti būs jāsadzīvo visu mūžu.

Puisēns bija enerģisks un laimīgs bērns, pilns dzīvīguma un aizrautības, viņš centās smaidīt un jokot, pat lēkmes laikā cīnoties pēc elpas. Šāds raksturojums arī liecināja, ka nepieciešams ancīša ziedu līdzeklis, ko zēns regulāri lietoja trīs mēnešus.

Pirmā mēneša laikā zēnam bija trīs vieglas lēkmes, pēc tam to vairs nebija. Arī deviņus gadus pēc ārstēšanas lēkmes nebija atkārtājušās.

Kāds 40 gadus vecs vīrietis pirms septiņiem gadiem bija piedzīvojis nopietnu negadījumu ar motociklu. Viņš nokrita uz kreisā pleca, un tāpēc bija radusies kreisā trapeces muskuļa paralīze, kas nepārgāja. Vīrietis nespēja pacelt kreiso roku augstāk par plecu, kreisā lāpstiņa bija bojāta, un muskuļi kļuvuši vāji. Viņš cieta spēcīgas sāpes kakla lejasdaļā, tāpēc naktī nespēja gulēt un bija ļoti nemierīgs.

Vīrietis bija ļoti noraizējies, jo baidījās zaudēt savu darbu, kurā bija aktīvi jāstrādā ar abām rokām. Tāpēc viņš slēpa savas raizes un sāpes no ģimenes un draugiem, vienmēr atstājot priecīga un laimīga cilvēka iespaidu.

1930. gada oktobrī vīrietis sāka lietot ancīša ziedu līdzekli un turpināja to darīt trīs nedēļas. Sāpes pārgāja pēc piecām dienām. Pirmo desmit dienu laikā bija novērojami pirmie rokas kustību uzlabojumi, un tie turpinājās līdz decembra vidum. Vīrietis nepārtrauca lietot ancīša ziedu līdzekli un drīz vien spēja pacelt kreiso roku virs galvas tikai divas collas zemāk nekā labo roku. Lāp-